

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

พระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออก
จากประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษี
ป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีป้ายในลักษณะ ๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากร

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดอยู่ใน
ความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วย
เทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่ง
รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ปี” หมายความว่า ปีประติทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายเป็นรายปี ตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

(๒) บ้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุ
สินค้า

(๓) บ้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

(๔) บ้ายที่แสดงไว้ที่ยานพาหนะ คนหรือสัตว์ หรือ
เคลื่อนที่ด้วยกำลังยานพาหนะ คนหรือสัตว์

(๕) บ้ายที่แสดงไว้ในสถานที่ประกอบการค้าหรือ
ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือภายในอาคารซึ่งเป็น
ที่รโหฐาน แต่ไม่รวมถึงบ้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) บ้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค
หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน

(๗) บ้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และ
หน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๘) บ้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) บ้ายของโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ที่แสดงไว้ ณ โรงเรียนราษฎร์และบริเวณของโรงเรียนราษฎร์นั้น

(๑๐) บ้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งกำเนิดผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) บ้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๒) บ้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) บ้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ภาษีบ้าย

(๑) ที่เก็บในเขตเทศบาลใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

(๒) ที่เก็บในเขตสุขาภิบาลใด ให้เป็นรายได้ของสุขาภิบาลนั้น

(๓) ที่เก็บนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลในเขตจังหวัดใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

มาตรา ๑๐ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ในเขตเทศบาล ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) ในเขตสุขาภิบาล ให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล
มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สุขาภิบาลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล ให้ผู้ว่า
ราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการอำเภอท้องที่เป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการ
ประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ
พระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือ
ที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือ
ที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือ
ทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัย
ของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้
ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือ

ที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒ แทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใดมีป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคมก็ดี หรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายนั้นแล้ว หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิมอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายหรือเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ป้ายอันต้องเสียภาษี หรือนับแต่วันที่แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายในเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานสุขาภิบาลที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นตามที่ประธานกรรมการสุขาภิบาลกำหนด

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอที่ป้ายแสดงอยู่ หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการโอนย้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด ๓

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ และแจ้งการประเมินไปยังเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายใดและหาตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินไปยังผู้ครอบครองป้ายนั้น และให้ผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล ที่ว่าการอำเภอ หรือสถานท้องถิ่นใดยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

การชำระภาษีป้าย ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว

มาตรา ๒๐ ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้
แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็น
ภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา ๒๑ ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ
ภาษีป้ายอาจถูกยึดอายัด หรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาชำระ
ภาษีป้ายที่ค้างชำระโดยให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการ
สุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็น
หนังสือยึดอายัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้น
จะออกได้ก็โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การยึดทรัพย์สิน จะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็น
หนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายใน
กำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะ
เวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือ
มาตรา ๓๓ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้
ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้หาวิธีการในประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออาศัยทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออาศัยและค่าภาษีป้าย โดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ส่งถอนคำสั่งยึดหรืออาศัยนั้น

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย หรือนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ในการนี้ให้ผู้นั้นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

การส่งคืนภาษีป้ายให้เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

เงินเพิ่ม

มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเวนนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน เงินเพิ่มดังกล่าวห้ามมิให้เก็บ

เกินจำนวนภาษีป้ายที่ค้างชำระ ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) หรือ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มด้วย

มาตรา ๒๖ เงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕ ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดง
รายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูก
ต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้
ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายผู้ใดได้รับแจ้งการ
ประเมินภาษีป้ายแล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิ
อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยยื่นอุทธรณ์แก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในสามสิบ
วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้เสนออุทธรณ์
นั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีป้าย เว้นแต่จะได้
รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำ
พิพากษาของศาล

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่อง

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมิน

มาตรา ๓๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลอกลวงหรือพยายา

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หลักเกณฑ์การเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือนายอำเภอกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๘ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่ความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในเขตใด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตามมาตรา ๓ ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีป้ายจำนวนปีต่างๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้
คิดอัตรา

๑ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายที่มีอักษรไทย ปั่นกับ
อักษรต่างประเทศ หรือเครื่องหมาย ให้
คิดอัตรา

๑๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ให้คิด
อัตรา

๒๐ บาท ต่อห้าร้อย
ตารางเซนติเมตร

เศษของห้าร้อยตารางเซนติ-
เมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

(๔) บ้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เมื่อคำนวณเนื้อที่แล้วมีอัตราที่จะต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐ บาท

(๕) บ้ายใหม่ที่แสดงแทนป้ายเดิม หรือป้ายเดิมที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตาม มาตรา ๑๔ ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้เสีย เฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๖) พื้นที่ของบ้ายไม่ว่าจะมีรูปร่าง ลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้

ก. ถ้าเป็นบ้ายมีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุด ของขอบเขตบ้ายเป็นตารางเซนติเมตร

ข. ถ้าเป็นบ้ายไม่มีขอบเขตกำหนด ได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพหรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับ กำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้ว คำนวณตาม ก.

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากภาษีป้ายเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัษฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและสุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ